

18 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2023
ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

* * * * *

Ο ΟΡΘΟΣ

Λαβὼν ὁ ἱερεὺς εἰς χεῖρας τὸ θυμιατήριον, ἴσταται ἐνώπιον τῆς Ἁγίας Τραπέζης, καὶ θυμιῶν τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, λέγει ἐκφώνως· Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ τοῦ λαοῦ ἀποκρινομένου τό, Ἀμήν, ἄρχεται ὁ ἱερεὺς ψάλλον μεγαλοφώνως τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος π̣ά Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
ἕτερον

Ἦχος π̣ά Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις εν τοις μνη μα α σι ζω ην χα ρι σα α με
νος

Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται τρὶς ἄνευ στίχων καὶ ὑπὸ τῶν χορῶν ἐξάκις, τοῦ ἱερέως θυμιῶντος καὶ λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους·

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.
(ξζ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ

προσώπου πυρός,

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. γ'. οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. (ξζ' 3) Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, [ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.] (ξζ' 4)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ' 24)

Χριστὸς ἀνέστη...

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ πάλιν ὁ ἱερεὺς, γεγονωτέρᾳ φωνῇ·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας,

Καὶ ὁ χορός·

ζω ἦν χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο ο ο ος

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ὁ διάκονος λέγει τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ο ΚΑΝΩΝ

Ὁ Κανὼν. Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος 4 Πα ρ

Ῥοδὴ α'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 3)

Α να στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω μεν λα
οι Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα εκ γαρ θα

να του προς ζω ην και εκ γης προς ουρανον Χρι
στο ος ο Θε ος η μα ας δι ι ε βι βα σεν
πι νι κι ον α α δο ον τας

Κα θαρ θω μεν τας αι σθησεις και ο ψο με θα
τω α προ σι τω φω τι της Α να στα σε ως
Χρι στο ον ε ξα στρα πτον τα και χαι ρε τε φα σκον
τα τρα νω ως ακου σο με θα ε πι νι κι ον α α
δο ον τες

Ου ρα νοι μεν ε πα ξι ως ευφραι νε σθω σαν
γη η δε α γαλ λι α α σθω ε ορ τα ζε τω
δε κο σμος ο ρα τος τε α πας και α ο
ρα τος Χρι στο ος γαρ ε γη γερται ευφρο συ νη
αι ω ω νι ι ος

Καταβασία.

Ανα στα σε ως η με ρα λαμπρον θω μεν λα
οι Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα εκ γαρ θα

να του προς ζω ην και εκ γης προς ουρανον Χρι
 στο ος ο Θε ος η μα ας δι ι ε βι βα σεν
 πι νι κι ον α α δο ον τας

Xρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
 να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
 ην χα ρι σα α με ε νος (δίσ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα}ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι
 ην χα ρι σα α με ε νος

Aνα στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ῥοδὴ γ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 3)

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α
γο ο νου τε ρα τουρ γου με νον αλλ α φθα ρ σι
ας πη γην εκ τα αφου ομ βρη σαν τος Χρι στου εν
ω στερε ου ου με ε θα

Ν υν παν τα πε πλη ρω ται φω τος ου ρα νος τε
και γη η και τα κα τα χθο νι α ε ορ τα ζε
τω γουν πα σα κτι ι σις την ε γε ρ σιν Χρι στου εν
η ε στε ρε ε ω ω ται

Χ θες συ νε θα πτο μην σοι Χρι στε συ νε γει ρο μαι
ση η με ρον α να σταν τι σοι συ νε σταν ρου μην
σοι χθες αυ το ος με συν δο ξα σον Σω τηρ εν τη
βα σι λει ει α α σου

Καταβασία.

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α
γο ο νου τε ρα τουρ γου με νον αλλ α φθα ρ σι

ας πη γην εκ τα αφου ομ βρη σαντος Χρι στου εν
ω στερε ου ου με ε θα

Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα

να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

ην χα ρι σα α με ε νος (δίσ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα}ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι ζω

Παην χα ρι σα α με ε νος

Ανα στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΥΠΑΚΟΗ

Ὁ ἀ χορὸς τὴν ὑπακοήν. Ἦχος δ΄.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον, αἱ περὶ Μαριάμ, καὶ εὐροῦσαι τὸν λίθον, ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου· Τὸν

ἐν φωτὶ αἰδίῳ ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα· δράμετε καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον· ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

* * *

Εἶτα αἱ δ', ε' καὶ Ϛ' ᾠδαὶ τοῦ κανόνος.

ᾠδὴ δ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Επι της θειας φυλακης ο θεη γο ρος Αβ
βα κουμ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω φα ε
σφο ρον αγ γε λον δι α πρυ σι ως λε γοντα ση με
ρον σω τη ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη
Χρι στος ως παν το δυ υ να α μος

Αρ σεν μεν ως δι α νοι οι ξαντην παρ θε νευ
ου σαν νη δυν πε φη νε Χρι στος ως βρο τος δε α
μνο ος προση γο ρευται α μω μος δε ως α γευστος
κη λι δος το η με τε ρον Πα α σχα και ως Θε
ος α λη θης τε λει ος λε ε λε ε κται

Ως ε νι αυ σι ος α μνος ο ευ λο γου μενος
η μιν στε φανος χη στος ε κου σι ι ως υ περ
παν των τε θυ ται Πα α σχα το κα θαρ τη ρι ον και

αυθις εκ του ταφου ωραιαιος δικαιο
συνησημιν ελαμψεν ηηλιος

Ο θεοπατωρμεν Δαυιδ προτηςκιωδηςκι
βουτου ηλατοσκιων ολαος δε του θεου
οαγιος την των συμβολων εκβασινορων
τες ευφρανθωμεν εν θεεως οτια νεεστη
Χριστοςως παντοδυνααμος

Καταβασία.

Επι της θειας φυλακης ο θεηγορος Αβ
βακουμ στητωμεθημων και δεικνυτω φαε
σφορον αγγελον διαπρυσιως λεγοντα σημε
ρον σωτηριατωκοοσμου οτια νεεστη
Χριστοςως παντοδυνααμος

Χριστος ανεστη εκ νεκρων θανατωθα
νατον πατηησας και τοις εν τοις μνημασι ζω
ην χαρισααμεενος (δεις) και ετερον Αγιορειτικον

X^{Πα}
 ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τησας^{Νη} και τοις εν τοις μνημασι^{ζω}
 ην^{Πα} χα ρι σα α με ε νος^{π 9}

A
 να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν^ε δω κεν η μιν^{την} αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος^{π 9}

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ἵτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ῥοδὴ ε΄. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 3)

O
 ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος^{και} αν
 τι μν ρου τον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω Δε
 σπο τη^{και} Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης
 η λι ον^{πα} σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα^{π 9}

T
 ην α με τρον σου ευ σπλαγ χνι αν^{οι} ταις του
 Α δου σει ραι αις συ νε χο ο με νοι δε δορ κο τες

προς το φως η πει γον το Χρι στε α γαλ λο με νω
πο δι Πα σχα κρο τεν τες αι ω ω νι ι ον

Προ σελ θω μεν λαμ πα δη φο ροι τω προ ι ον
τι Χρι στω ω εκ του μνη η μα τος ως νυμ φι ω
και συ νε ορ τα σω μεν ταις φι λε ορ τοις τα ξε σι
Πα σχα θε ου το σω τη η ρι ι ον

Καταβασία.

Ορθοι σω μεν ορθου βα θε ε ος και αν
τι μν ρου τον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω Δε
σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης
η λι ον πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα

Χριστος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω
ην χα ρι σα α με ε νος (δίσ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα}ριστος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

Πα
ην χαρι σα α με ε νος

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ῥδὴ 5'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 3)

Κ α τηλ θες εν τοις κα τω τα τοις της γης και

συ νε τριψασμο χλουςαι ω νι ους κα το ο χος πε πε

δη με ενων Χρι στε και τρι η μερος ως εκ κη τους

Ι ω νας ε ξα νε εστης του τα φου

Φ υ λα ξας τα σημαντρα σω α Χρι στε ε ξη

γερ θης του τα α φου ο τας κλεις της Παρ θε νου

μη η λυ μη να με νος εν τω το κω σθ και α

νε ω ξας η μιν Πα ρα δει ει σθτας πυ λας

Σ ω τερμου το ζων τε και α θυτον ι ε ρει ει
ον ως Θε ος σε αυ τον ε κου σι ι ως προ σα
γα γων τω Πα τρι ι συ να νε στη σας παγ γε νη
τον Α δαμ α να στα ας εκτου τα φου

Καταβασία.

Κ α τηλ θες εν τοις κα τω τα τοις της γης και
συ νε τριψασμο χλουςαι ω νι ους κα το ο χς πε πε
δη με ενων Χρι στε και τρι η μερος ως εκ κη τους
Ι ω νας ε ξα νε εστης του τα φου

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω
ην χα ρι σα α με ε νος (δύς) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι ζω
ην χα ρι σα α με ε νος

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Ὁ ἀναγνώστης τὸ κοντάκιον.

Ποίημα Ρωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ.

Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες, ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ ἀνέστης ὡς νικητὴς, Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ μυροφόροις φθεγξάμενος· Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, * ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν πρὸ ἡλίου Ἥλιον, δύναντά ποτε ἐν τάφῳ, προέφθασαν πρὸς ὄρθρον, ἐκζητοῦσαι ὡς ἡμέραν, Μυροφόροι κόραι, καὶ πρὸς ἀλλήλας ἐβόων· ὦ φίλαι δεῦτε, τοῖς ἀρώμασιν ὑπαλείψωμεν, Σῶμα ζωηφόρον, καὶ τεθαμμένον, σάρκα ἀνιστῶσαν, τὸν παραπεσόντα Ἀδάμ, κείμενον ἐν τῷ μνήματι· ἄγωμεν, σπεύσωμεν, ὥσπερ οἱ Μάγοι, καὶ προσκυνήσωμεν, καὶ προσκομίσωμεν, τὰ μύρα ὡς δῶρα, τῷ μὴ ἐν σπαργάνοις, ἀλλ' ἐν σινδόνι, ἐνειλημένῳ· καὶ κλαύσωμεν καὶ κράξωμεν· ὦ Δέσποτα ἐξεγέρθητι, * ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΙΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ ἡσυχαστοῦ, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου. (†820)

Στίχ. Ἰωάννη, σκίρτησον ὡς Ἰωάννης,
 Οὐ γαστρὸς ἐντός, ἀλλὰ τῆς Ἐδὲμ ἔνδον.

Ὁκτωκαιδεκάτη Ἰωάννης νέκυς ὤφθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Σάββα τοῦ Στρατηλάτου. (†372)

Στίχ. Ὑπελθε, Σάββα, φθαρτὸν ἡδέως ὕδωρ,
 Ὡς ἂν πίνης ἄφθαρτον ἡδονῆς ὕδωρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κοσμᾶ,

ἐπισκόπου Χαλκηδόνος, καὶ τοῦ συνασκητοῦ αὐτοῦ Αὐξεντίου τοῦ σοφοῦ. (†820)

Στίχ. Θραύσας βέλη σὰ καὶ μεταστὰς σοῦ, βίε,
Ἐξω βελῶν ὑπῆρξε Κοσμάς, ὡς λόγος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ναυκρατίου, ἡγουμένου τῆς μονῆς Στουδίου. (†848)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Ἀθανασίας. (†850)

Στίχ. Ἀθανασίας τῇ κορυφῇ προσφέρω
Στέφανον ἀθάνατον διὰ τῶν λόγων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου ἱερέως Ματθαίου, συνεργάτου τῆς ὁσίας Ἀθανασίας. (~†850)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀπολλωνίου τοῦ συγκλητικῦ καὶ ἀπολογητοῦ, τὴν κάραν τμηθέντος. (~†190)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων Βιθέως (**Bitheus**) καὶ Γενόκου (**Genocus**), ἐκ Βρεττανίας ἀκολούθων τοῦ ὁσίου Φινιάνου (**Finian**) εἰς Ἰρλανδίαν. (7^ο αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Λασεριανοῦ (**Laserian Molaisse**), ἰδρουτοῦ τῆς μονῆς καὶ τῆς ἐπισκοπῆς Λάιλιν (**Leighlin**) ἐν Ἰρλανδίᾳ. (†639)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Δεϊκόλα (**Deicola**), τοῦ ἐξ Ἰρλανδίας ἱεροκέρυκος ἐν Ἀγγλίᾳ. (τέλη 7^ο αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Αὐστρεγίλδης (**Agia, Austregildis**), τὸ πρῶτον συζύγου τοῦ ἁγίου Χιδούλφου (**Hidulf**), εἶτα μοναχῆς ἐν τῷ κοινοβίῳ τῆς Μόντης (**Mons**) ἐν Βελγίῳ. (~†714)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Βικτέρπου (**Wicterp**), ἡγουμένου τοῦ ἀββαείου Ἑλλβάγκεν (**Ellwangen**), εἶτα ἱ' (10ου) ἐπισκόπου Αὐγσβούργου (**Augsburg**) ἐν Γερμανίᾳ. (†749)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Κογιτόσου (**Cogitosus**), μοναχοῦ ἐν Κίλδαρ (**Kildare**) τῆς Ἰρλανδίας. (7^ο αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Περφέκτου, ἱερέως ἐν Κορδούη τῆς Ἰσπανίας, ἀθλήσαντος τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Πάσχα, ὑπὸ τῶν μουσουλμάνων. (†851)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Βασιλείου τοῦ Γεωργιανοῦ (**Ratishvili**), ἀσκήσαντος ἐν τῇ ἐν Ἄθῳ μονῇ τῶν Ἰβήρων. (17^ο αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Εὐθυμίου τοῦ φωτιστοῦ τῆς Καρελίας (†1435), καὶ τῶν ἐκεῖσε δικαίων ἀνδρῶν Ἀντωνίου καὶ Φήλικος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀρκαδίου (**Dorohobuzhsky**), μαθητοῦ τοῦ ὁσίου Γερασίου (**Harasym**) τοῦ ἐν Περεῦασλάβ (**Pereyaslavl-Zaliski**) ἐν Ῥωσίᾳ. (17^ο αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Ἰωάννου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων, τοῦ ῥάπτου, ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀθλήσαντος. (†1526)

Στίχ. Βληθεὶς καμίνου ἐν μέσῳ, Ἰωάννη,
Χριστῷ προσῆδες ὕμνον εὐχαριστίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Τοῦνομ τοῦ Ἱεροσολυμίτου, ἄραβος ἐμίρη, ὁμολογήσαντος Χριστὸν ἐπὶ τῇ θεᾷ τοῦ ἁγίου φωτός. (†1579)

Στίχ. Φῶς ἅγιον, Τοῦνομ, φώτισαν σὸν σκότος
πρὸς Φῶς εἴλκυσε σε, Χριστόν, ἐν τῷ πόλῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ἱερομάρτυρος Κυρίλλου τοῦ Γ', πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ ἐν Ἀδριανουπόλει ἀγχορισθέντος. (†1821)

Στίχ. Ἀγχόνη, Κύριλλε, Βυζαντίου πρῶτε,
ὕπερ Χριστοῦ ἠωρήθης καὶ λαοῦ σου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει ὡς ἀκολούθως.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν ὕμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὕμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ· σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν. (τρὶς)

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος. (τρὶς)

* * *

Εἶτα αἱ ζ' καὶ ἡ ᾠδαὶ τοῦ κανόνος.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Ο Παι αιδας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε
νο ο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι
α πα θος το θνη τον αφθα ρσι ας εν δυ υ ει ευ

πρεπειαν ο μόνος ευλογητός των Πατερων

Θεός και υπερένδοξος

Γ υναιαικές μετὰ μύρων θεοφρονες ο

πιισώσου εδραμόνδεν δε ως θνητόν μετὰ δα

κρῶν ἐζηήτην πρόσεκύνησαν χαιρούσαι

ζῶντα θεόν και Πάσχατο μυστικόν σοις Χρι

στε εΜαθηταίς ευηγγελίισάαντο

Η α να α του εορταζόμεν νεκρῶσιν Α

δου την καθαίρεσιν αλλησβιότης της αιωνίου

απαρχην και σκίθων τες υμνου ου μεντον αιτιον

τον μόνος ευλογητόν των Πατερων Θεόν και υ

περένδοξον

Ω ς ο οντως ιερα και πανεορτος αυ

τη η σωτηριος νυξ και φωταυγης της λαμπροφο

ρου η μεερας της Εγερωσεως ου σαπρο αγ

γε λος εν η το α χρο νον φως εκ τα φου σω
μα τι κως πα σιν ε πε ε λα αμ ψεν

Καταβασία.

Ο Παι αι δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε
νο ο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι
α πα θης το θνη τον αφθα ρσι ας εν δυ υ ει ευ
πρε πει αν ο μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων
Θε ος και υ πε ρε εν δο ο ξος

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω
ην χα ρι σα α με ε νος (δίσ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω
ην χα ρι σα α με ε νος

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

ω ν ι ο ν ζ ω η ν και με γ α ε λε ο ο ο ς

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ᾠδὴ ἡ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Α υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα

η μι α των Σαβ βα των η βα σι λι ις και κυ ρι

α ε ο ρ των ε ο ρ τη και πα νη γυ ρις ε

στι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου μεν Χρι

στον εις τους αι ω νας

Δ ευ τε του και νου της αμ πε λου γεν νη μα τος

της θει ας ευ φρο συ νης εν τη ευ ση μω

η με ρα της ε γε ρ σε ως βα σι λει ας

τε Χρι στου κοι νω νη σω μεν υ μνου ντες αυ τον

ως Θε ον εις τους αι ω νας

Ε υ λο γη μεν Πα τε ρα Υι ον και Α

γιον Πνευματων Κυριον

Aρον κυκλωτους οφθαλμου σου Σιων

και ιι δε ιδου γαρη και σιισοι θεοφει

γει εις ωσφωστηρες εκδυσμων και βορρα και θα

λασης και εωωαστα τεκνα σου εν σοι

ευλογουντα Χριστον εις τωσ αιωνας

Kαι νυν και αι και εις τωσ αιωνων των αι

ωνων αμην

Πατερ παντοκρατορ και Λογε και Πνευμα

τρισιν ενιζομε ενη ενυποσταασεσι φυ

σις υπερουσιε και υπερθεε εις

σεβεβαπτισμεθα και σεευλογουμεν εις παν

τασ τωσ αιωνων

Aι νου μεν ευλογουμεν και προσκυνουμεν

τον Κυριον

A υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα
 η μι α των Σαβ βα των η βα σι λι ις και κυ ρι
 α ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε
 στι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου μεν Χρι
 στον εις τους αι ω νας

X ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
 να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
 ην χα ρι σα α με ε νος (δίσ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μα σι
 ην χα ρι σα α με ε νος

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα καὶ δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ

εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ῥοδὴ θ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 3)

Μ ε γ α λ υ ν ο ν ψ υ χ η η μ ο υ τ ο ν ε θ ε λ ο υ
σ ι ι ω σ πα θ ο ν τ α κ α ι τ α φ ε ν τ α κ α ι ε ξ α
ν α σ τ α ν τ α τ ρ ι η μ ε ρ ο ν ε κ τ α φ ο υ

Φ ω τ ι ζ ο υ φ ω τ ι ι ζ ο υ η ν ε α Ι ε ρ ο υ
σ α λ η μ η γ α ρ δ ο ξ α Κ υ ρ ι ι ο υ ο υ ο υ ε
π ι σ ε α ν ε τ ε ι λ ε χ ο ρ ε υ ε ν υ ν κ α ι α γ α α λ λ ο υ
Σ ι ω ν σ υ υ δ ε α γ ν η τ ε ρ π ο υ Θ ε ο τ ο ο κ ε
ε ν τ η ε γ ε ρ σ ε ι τ ο υ τ ο ο κ ο υ ο υ σ ο υ

Μ ε γ α λ υ ν ο ν ψ υ χ η η μ ο υ ο υ ο υ τ ο ν ε ξ α
ν α σ τ α ν τ α τ ρ ι η μ ε ρ ο ν ε κ τ α φ ο υ Χ ρ ι σ τ ο ν
τ ο ν ζ ω ο δ ο τ η ν

Φ ω τ ι ζ ο υ φ ω τ ι ι ζ ο υ η ν ε α Ι ε ρ ο υ
σ α λ η μ η γ α ρ δ ο ξ α Κ υ ρ ι ι ο υ ο υ ο υ ε

πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου

Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε

εν τη ε γερ σειτου το ο κουου σου

Χρι στος το και νον Πα α σχα το ζω ο θυ τον

θυ υ μα α μνος Θε ου ο αι ρων την α μαρ

τι αν κο σμου

Ωθει ας ω φι λης ω γλυ κυ τα της σου

φω νης μεθ η μων α ψευ δω ως γα α αρ ε

πηγ γει λω ε σεσθαι με χρι τερ μα των αι ω ω νος

Χρι στε η ην οι πι στοι οι οι αγ κυ ραν ελ πι ι

δος κα τε χοντες α γαλ λο ο με ε θα

Ση με ρον πα σα κτι ι σις α γαλ λεται και

χαι αι ρει ο τι Χρι στος α νε στη και Α δης

ε σκυ λευ θη

Ωθει ας ω φι λης ω γλυ κυ τα της σου

φω νης μεθ η μων α ψευ δω ως γα α αρ ε
πηγ γει λω ε σεσθαι με χριτερ μα τωνα ι ω ω νος
Χρι στε η ην οι πι στοι οι οι αγ κυραν ελ πι ι
δος κα τε χοντες α γαλ λο ο με ε θα

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου ου της τρι
συ πο στα α του και α δι αι ρε του Θε ο τη
τοςτο κρα τος

Ω Πα σχα το με ε γα και ι ε ρω τατον
Χρι στε ω σο φι α και Λο ο γε ε ε του
Θε ου και δυ να μισ δι δου η μιν ε κτυ πω τε
ρον σου ου με τα σχει ει εν εν τη α νε σπε ε ρω
η με ρατης βα σι λει ει α ασ σου

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω ναςτων

αι ω νω α μην

Χ αι ρε Παρ θε νε χαι αι ρε χαι ρε ευ λο γη

με ε νη χαι ρε δε δο ξα σμε ε νη σος γαρ

Υι ος α νε στη τρι η μεροσεκ τα φου

Ω Πα σχα το με ε γα και ι ε ρω τατον

Χρι στε ω σο φι α και Λο ο γε ε ε του

Θε ου και δυ να μισ δι δου η μιν εκτυ πω τε

ρον σου ου με τα σχει ει ει εν τη α νε σπε ε ρω

η με ρατης βα σι λει ει α ασ σου

Ο Αγ γε λος ε βο ο α τη Κε χα ρι τω

με ε νη Α γνη Παρ θε νε χαι αι ρε και πα

λιν ε ρω χαι αι ρε ο σος Υι ος α νε στη τρι

η μεροσεκ τα φου

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου

σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε

πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου

Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε

εν τη ε γερ σει του το ο κουου σου

Xρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα

να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

ην χα ρι σα α με ε νος (δίσ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα}ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι ζω

Πα ην χα ρι σα α με ε νος

Aνα στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον, αὐτόμελον.

Ἦχος Δι-Θ

Σαρ κι υ πνω σας ω ως θνη τος ο Βα

σι λε ευ ευς και Κυ υ ρι ος τρι η με ρος ε ξα
 νε ε ε στης Α δαμ ε ε γει ει ρας ε εκ φθο
 ρας και κα ταρ γη η σας θα α να τον Πα
 σχα της α φθαρ σι αστου κο σμου ου σω τη η ρι ον
ἐκ τρίτου

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Γα ϕ

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α α τω τον
 Κυ υ υ ρι ι ι ο ον αι νει τε τον Κυ υ
 υ ρι ον εκ τω ω ων ου ου ρα α ανων
 νει ει ει τε αυ τον εν τοι οις υ ψι ι ι ι στοι οις
 σοι πρε πει υ μνο ος τω ω Θε ε ω
Α ι νει τε α αυ τον πα α αντες οι Αγ γε ε λοι οι
 οι α α α αυ του ου αι νει ει ει ει τε α αυ τον
 πα α σαι αι αι δυ να α μεις α αυ του σοι
 πρε πει υ μνο ος τω ω Θε ε ω

Ἴστωμεν στίχους δ', και φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς
 Ὀκτωήχου δ', και εἶτα τὰ δ' Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων
 αὐτῶν.

Στίχ. α'. Αινείτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

κα τα το πληθοστημεγαλωωσυνησαιτ
ευτεπανταταεθνηγνωτετουφρικτουμυστη
ριιουτηνδυνααμινΧριστοςγαροσωτηρημων
οεναρχηλοογοςεσταυρωθηδιημασκαιε
κωνεταφηκαιανεστηεκνεκρωντουσωσαι
τασυμπαντααυτονπροσκυνηησωωμεν

Στίχ. β'. Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος
αινειτεαυτον

ενψαλτηριωκαικιθααρα
ιηγησαντοπανταθαυμασιαοιφυ
λακεςσου Κυριεαλλατοσυνεδριοντηςμαται
οτητοςπληρωσανδωρωντηνδεξιαναυτωνκρυ
πτεινενομιζοντηναναστασινσουηνοκο
σμοςδοξαααζειελεησονημασ

Στίχ. γ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ
αινειτεαυτον

τον εν χορδαιαις και ορ γα α νω

Xα ρας τα παν τα πε πλη ρω ται της α να

στα σε ως την πει ραν ει λη φο τα Μα ρι α γαρ η

Μα γδα λη νη ε πι το μνη μα ηλ θεν ευ ρεν Αγ γε

λον ε πι τον λι θον κα θη με νον τοις ι μα τι οις

ε ξα στρα πον τα και λε γο ον τα τι ζη τει τε τον ζων

τα με τα των νε κρων ουκ ε στινω δε αλλ ε γη γεο

ται κα θως ει πε προ α γων εν τη Γα λι λαι α

Στίχ. δ'. Αινεΐτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αινεΐτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ πα σα πνο η αι νε σα α τω το ον

Κυ ρι ι ον

Eν τω φω τι σου Δεσ πο τα ο ψο με θα φως φι

λαν θρω πε α νε στης γαρ εκ των νε κρων σω τη ρι αν

τω γε νει των αν θρω ω πων δω ω ρου με ε νος ι να σε πα

σα κτι σις δο ξο λο γη τον μο νον α να μαρ τη τον ε

λε η σον η μας

Στιχηρά τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Ἦχος ᾠδῆς Κε ρ

Ἄ
Α να στη τω ο Θε ος και δι α σκορ πι σθη
τω σαν οι εχ θροι αυ του και φυ γε τω σαν α
πο προ σω που αυ του οι μι σουντες αυ τον

Κε
Π α σχα ι ε ρον η μιν ση η με ρον α να
δε δει κται Πα σχα και νον Α γι ον Πα α σχα
μυ στι κον Πα σχα παν σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι
στος ο λυ τρω της Πα σχα α μω μον Πα σχα
με γα Πα σχα των πι στων Πα σχα το πυ λας η μιν
του πα ρα δει ει σου α νοι οι οι οι ξαν Πα σχα παντας α
γι α α ζον πι στους

Ἄ
Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν ως τη
κε ται κη ρος α πο προ σω ω που τυ ρος

Κε
Δ ευ τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες ευ αγ γε
λι στριαι και τη Σι ων ει πα τε δε χου πα ρ η

μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να στα σε ως

Χρι στου τερ που χο ρευ ε και α γα αλ λου

Ι ι ε ρου σα λημ τον Βα σι λε α Χρι στον θε

α σα με νη εκ του μνη ματος ως νυμ φι ον προ

ερ χο ο με νον

Ου τως α πο λουν ται οι α μαρ τω λοι α πο

προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη

τωσαν

Αι Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι κες ορ θρουβα θε ε

ος ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο

δο ο ο ο του ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα

θη με νον και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις

ου τως ε λε γε τι ζη τει ει ει τε τον ζων τα με

τα των νε κρων τι θρη νει ει ει τε τον αφ θαρ τον

ως εν φθο ρα α πελ θουσαι κη ρυ ξα τε τοις αυ

του ου Μαθηταις

Αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ

ρι ος α γαλ λι α σω με θα και ευφραν θω μεν

εν αυ τη

Π α σχα το τερ πνον Πα σχα Κυ ρι ου Πα σχα

Πα σχα παν σε βα σμι ον η μιν α νε τει λε Πα

σχα εν χα ρα αλ ληλουςπε ρι πτυ ξω με θα ω

ω ω Πα σχα λυ τρον λυ υ υ υ πης και γαρ εκ τα

φου ση με ρον ω σπερ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι

στος Γυ ναι α χα ρας ε πλησε λε εγων κη ρυ υ

ξα τε Α πο στο ο ο ο λοις

Ἦχος Πα φ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω

Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τῶς

αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Ἦχος Πα ρ

A ^{Κε} να στα σε ε ως η η με ε ε ε ρα

και λαμ πρυν θω ω ω με ε εν τη πα α νη

γυ υ υ υ ρει και α λλη λ ς πε ρι ι πτυ

ξω ω ω ω με ε ε ε θα ει πω με ε εν α

δε ελ φοι και τοις μι σ ς ς σι ιν η η η μας

συγ χω ρη σω ω μεν πα α αν τα α τη Α να α

α στα α α σει και αι ου τω βο η η η η

σω ω ω ω μεν Χρι στος α νε στη η εκ νε ε ε

κρων θα να τω θα α να τον πα τη η η η

σας και τοις εν τοις μνη η η η μα α α α

σι ζω ην χα α ρι σα α με νο ο ο ος

Τὸ Χριστὸς ἀνέστη ψάλλεται τρίς.

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ὁ διάκονος: Εὐλόγησον, δέσποτα.

Ὁ ἱερεύς:

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ λαός: Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν ψάλλει τρεῖς ἄνευ στίχων τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος Πά Πα φ

Χριστός ἀνέστη...
ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Ἀκολουθῶς ψάλλεται τὸ αὐτὸ ἐξάκις ὑπὸ τῶν χορῶν, τοῦ ἱερέως λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους.

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. (ξζ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός,

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. γ'. οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. (ξζ' 3) Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, [ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.] (ξζ' 4)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ' 24)

Χριστὸς ἀνέστη...

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ θυμιᾷ ὁ ἱερεὺς εἰς μὲν τὸν α' στίχον ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης, εἰς δὲ τὸν β' εἰς τὸ νότιον μέρος αὐτῆς, εἰς δὲ τὸν γ' εἰς τὸ ἀνατολικόν, εἰς δὲ τὸν δ' εἰς τὸ βόρειον, εἰς δὲ τὸ Δόξα Πατρὶ ἔμπροσθεν τῆς Προσκομιδῆς, εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν αὐθις ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης.

Τέλος ψάλλει πάλιν ὁ ἱερεὺς·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας,

Καὶ οἱ χοροὶ ψάλλουσι τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ὕμνου·

Νη ρ
Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ρ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ρ

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ρ

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ρ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ρ

Κυ ρι ε Ε λε η σον ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ρ

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξε' (65).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε' 1)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σ ω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ. (ξε' 2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερά τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς
δυνάμεώς σου φεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι,
ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. (ξε' 4)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μας

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ξστ' (66).

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλέησαι ἡμᾶς. (ξς' 2)

Σ ω σον η μας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψα λλον τας σοι αλ λη λϷ Ϸ ι
α

Στίχ. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ
σωτήριον σου. (ξς' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψα λλον τας σοι αλ λη λϑ ς ι
α

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. (ξϛ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψα λλον τας σοι αλ λη λϑ ς ι
α

Στίχ. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. (ξϛ' 8)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψα λλον τας σοι αλ λη λϑ ς ι
α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τϑς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τϑ Θε ου α
θα να τος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σα ρ κω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 πα ρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας
 στα ν ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα
 να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
 α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
 τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς ξζ' (67).

Ἦχος π̣η̣ Πα ρ

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐ-
 τοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρός ἀπὸ
 προσώπου πυρός.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οις ε εν τοις μνη μασι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οις ε εν τοις μνη μασι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οις ε εν τοις μνη μασι ζω ην χα ρι σα α με νο

ο ο ο ο ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

Ε ν Εκ κλη σι ι αις ευ λο γει τε τον Θε

ον Κυ ρι ον εκ πη γων Ισ ρα ηλ σω σον η μα

ας Υι ε ε Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε

κρω ω ω ω ων

ὁ β' χορός:

Ψαλλον τας σοι αλλη λυ ι α

Ἦχος Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α ας και τοι

οις ε εν τοις μνη μασι ζω ην χα ρι σα α με νος

(γ')

Ὑπακοή.

Ἦχος Δι - θ

Π ρο λα βσαι τον ορθρον αι πε ρι Μα ρι

αμ και ευ ρουσαι τον λι θον α πο κυ λι σθε ντα τς

μνη μα τος η κου ον εκ τς Α γγε λς τον εν

φω τι α ι δι ω υ πα αρ χο ντα με τα νε

κρων τι ζη τει τε ως αν θρω πον βλε πε τε τα εν

τα φι α σπα αρ γα να δρα με τε και τω κο σμω

κη ρυ ξα τε ως η γε ρθη ο Κυ ρι ος θα να τω

σας τον θα να τον ο τι υ πα ρ χει Θε ου Υι ος

του σωζοντος το γενοστων ανθρωπων

Κοντάκιον τοῦ Πάσχα.

Ἦχος Δι-θ

Εἰ και εν ταφω κατηλθες αθα ανα τε
αλλα του Αδκαθει λεςτην δυ να μιν και α νε
στης ως νικη της Χριστε ο Θεος γυ ναι ξι
Μυρο φοροις φθεγξα μενος χαι ρε τε και τοις σοις Α
πο στο λοις ει ρη νηνδω ρου ου με νος ο τοις πε
σου ου σι πα ρε χων α να στα σι ι ιν

Ἦχος Γα ρ

Εἰ και εν ταφω κατηλθες αθα ανα τε
αλλα του Αδκαθει λες τη ην δυ να α μιν και
α νε στης ως νικη της Χριστε ο Θεος γυ
ναι ξι Μυρο φοροις φθε γξα με νο ος χαι ρε ε τε
και τοις σοις Απο στο ο λοις ει ρη νηνδω ρου με
νος ο τοις πε σου σι πα ρε χων α α να στα α σι ι
ι ιν

* * *

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Μετά τὸ κοντάκιον ἐκφωνεῖ ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί,

Ὁ διάκονος· Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀ' χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλεται ἀντὶ τοῦ τρισαγίου ὕμνου, ἀρχομένου τοῦ ἀ' χοροῦ.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Ο σοι εἰς Χρι στον ε βα πτι σθη η η τε ε
 Χρι στο ο ο ον ε ε νε δυ υ σα σθε **Α**
 λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α (δὶς)

Τὸ τρίτον

Ο σοι εἰς Χρι στον ε βα πτι ι ι ε βα πτι
 σθη τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε **Χ**ρι
 στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε ε **Α** λλη
 λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
 τι

Κ αι νυν και α ει και εις τϝ αι ω νας των αι ω
 νων α μην

X Χρι στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε
 ε Α λλη λϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α
N ε ε δυ υ υ υ ναα α α μισ
O ο ο ο σοι οι οι οι οι οι οι οι
 εις Χρι στο ο ο ο ο ο ον ε ε ε ε
 ε βα α α α πτι ι ι ε βα πτι σθη τε ε
 ε ε ε ε ε Χρι στο ο ο ο ο ο ον ε
 ε ε ε ε ε νε δυ υ υ υ υ υ σα α α
 σθε ε ε ε ε ε ε Α α α α α λλη λϝ
 ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι α α α

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον και ἀλληλούϊα τῆς ἡμέρας.

Ὁ ἀναγνώστης· Ὡδὴ τῆς Θεοτόκου. Προκείμενον ἤχος γ΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτηρί μου.

Στίχ. α΄. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Στίχ. β΄. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ἰὶ Γα ϕ

Μ ε γ α λ υ ν ε ι η ψ υ χ η η μ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν

κ α ι η γ α λ λ ι α σ ε τ ο π ν ε ε υ μ α μ ε ε π ι τ ω

Θ ε ω ω τ ω σ ω τ η η ρ ι ι μ ε

Χ Ὅ τ ι ε π ε β λ ε ψ ε ν ε π ι τ η ν τ α π ε ι ν ω σ ι ν

τ η ς δ ε λ η σ α υ τ ε ι δ ο υ γ α ρ α π ο τ ε ν υ ν μ α κ α

ρ ι ο υ σ ι μ ε π α σ α ι α ι γ ε ν ε α ι

Μ ε γ α λ υ ν ε ι η ψ υ χ η η μ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν

κ α ι η γ α λ λ ι α σ ε τ ο π ν ε ε υ μ α μ ε ε π ι τ ω

Θ ε ω ω τ ω σ ω τ η η ρ ι ι μ ε

Χ Ὅ τ ι ε π ο ι η σ ε μ ο ι μ ε γ α λ λ ι α ο δ υ

ν α τ ο ς κ α ι α γ ι ο ν τ ο ο ν ο μ α α υ τ ε κ α ι τ ο

ε λ ε ο ς α υ τ ε ε ι ς γ ε ν ε α ν κ α ι γ ε ν ε α ν τ ο ι ς φ ο

β ε μ ε ε ν ο ι ς α υ τ ο ν

Μ ε γ α λ υ ν ε ι η ψ υ χ η η μ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν

και η γαλ λι α σε το πνε ευ μα μ8 ε πι τω

Θε ω ω τω σω τη ρι μ8 8 8

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(β' 14-21).

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, σταθεὶς ὁ Πέτρος σὺν τοῖς ἔνδεκα ἐπῆρε τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἀπεφθέγγετο αὐτοῖς· Ἄνδρες Ἰουδαῖοι καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ ἅπαντες, τοῦτο ὑμῖν γνωστὸν ἔστω καὶ ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματά μου. Οὐ γάρ, ὡς ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε, οὗτοι μεθύουσιν· ἔστι γὰρ ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας· ἀλλὰ τοῦτό ἐστι τὸ εἰρημένον διὰ τοῦ προφήτου Ἰωήλ· «Καὶ ἔσται» ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, λέγει ὁ Θεός, «ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὀράσεις ὄψονται, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται· καὶ γε ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου», καὶ προφητεύσουσι. «Καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ· ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα πρὶν ἢ ἔλθειν τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ. Καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα Κυρίου σωθήσεται».

Ἀλληλουῖα. ᾠχος πλ. δ'. Ψαλμὸς ρλα' (131).

ᾠχος πλ. δ' Νη ρ

Α λλη λ8 8 ι̇ ι̇ α A α α α α λλη

λ8 8 8 8 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A λλη λ8 8 8 8 8

8 8 ι̇ ι̇ Α λλη λ8 8 ι̇ ι̇ α

Α να στη θι Κυ ρι ε εις την α να παυ

σι ιν σϛ σου και η κι βω τος τϛ α γι α α

σμα το ο ο ος σου

A λλη λϛ ϛ ι ι α A α α α α λλη

λϛ ϛ ϛ ϛ ι ι ι ι α A λλη λϛ ϛ ϛ ϛ ϛ

ϛ ϛ ι ι A λλη λϛ ϛ ι ι α

Ω μο σε Κυ ρι ος τω Δα βιδ α λη θει αν

και ου μη α θε τη σει αυ την εκ καρ πϛ της κοι

λι ας σϛ θη σομαι ε πι ι τϛ θρο ο ο ο νϛ

ϛ ϛ ϛ σϛ

A λλη λϛ ϛ ι ι α A α α α α λλη

λϛ ϛ ϛ ϛ ι ι ι ι α A λλη λϛ ϛ ϛ ϛ ϛ

ϛ ϛ ι ι A λλη λϛ ϛ ι ι α α α α

α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ὁ ἱερεὺς· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.
Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς· Πρόσχωμεν.

Καὶ ὁ διάκονος ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.
Ἑωθινὸν Ε' (Λουκ. κδ' 12-35).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὁ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα, καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός. Καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδίους ἐξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, ἧ ὄνομα Ἐμμαούς. Καὶ αὐτοὶ ὠμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς· οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ ἐστε σκυθρωποί; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς, ᾧ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ οὐκ ἔγνωσ τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ποῖα; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, ὅπως τε παρέδωκαν αὐτόν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κριμα θανάτου καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν· ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ· ἀλλὰ γε σὺν πᾶσι τούτοις τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον, ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο. Ἀλλὰ καὶ γυναῖκες τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὄρθριαι ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ μὴ εὐροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ ἦλθον, λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων ἑώρακένας, οἱ λέγουσιν αὐτόν ζῆν. Καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὔρον οὕτω, καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον, αὐτόν δὲ οὐκ εἶδον. Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὡ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεύειν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται! Οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωϋσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν, διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ. Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην, οὗ ἐπορεύοντο, καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι. Καὶ παρεβιάσαντο αὐτόν λέγοντες· Μείνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἐσπέραν ἐστὶ καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε τοῦ μείναι σὺν αὐτοῖς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτόν μετ' αὐτῶν, λαβῶν τὸν ἄρτον, εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἐπέδίδου αὐτοῖς. Αὐτῶν δὲ διηνοιχθῆσαν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἀφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς; Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ εὔρον συνηθροισμένους τοὺς

ένδεκα καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, λέγοντας· Ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως καὶ ὤφθη Σίμωνι. Καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

ᾠχος ἰὺ Δι σ

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Γρηγορίου Πρωτοφάλτου.

ᾠχος ἰὺ Γα ρ

ι τα α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α Χε ε ε ε ιε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου χε
 ρου ου βι ι ι ι ι ι ι μ μ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ στι ι κω ω ως ει κο
 νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ει κο νι ι ζον
 τε ε ε ιε ε ε ε ες και αι αι αι αι αι αι
 αι αι χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 τη η η η η η η η η η και τη ζω ω ω

ο ο ο ο ποι οι ω ω ^{Μ Γα} Τρι α α α α α

α α α α α α α τρι α α α α α α

α α α α α α α τρι α α α α δι ι ι ι ι ι

ι τον τρι σα α α α α α α γι ι τον τρι σα

γι ο ο ον υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ μνον προ ο σα α α α α α α

δο ο ο προ σα α δο ο ον τε ε ε λε ε ε ε ε ες

πα α α α α σα α α α αν τη η η η η ην

βι ι ι ο ο ο ο ο ο ο τι ι την βι ο τι ι

κη η η η η η η ην α πο θω ω ω ω με ε α α

πο θω ω με ε ε θα α α με ε ε ε ε ε ε

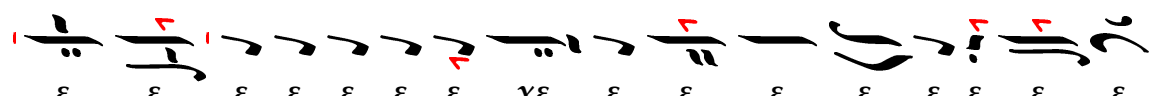
ε ε ε ε λε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι με ε ρι μνα α α α α α

α α αν

Ω ^{Γα} ς τον Βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

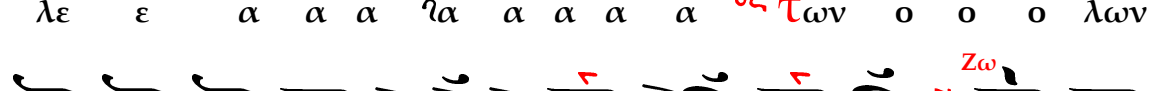
 ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε

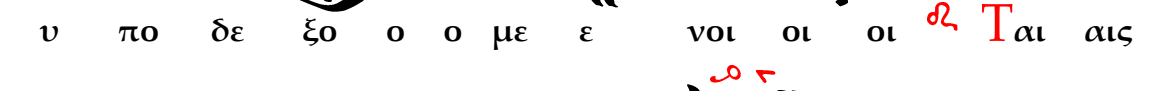
 βα α σι ι ι ι λε ε ε ε ε ε ε ε βα σι

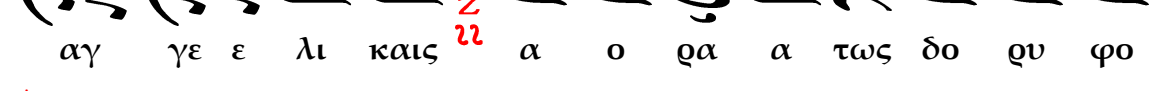
 λε ε α α α α α α α α των ο ο ο λων

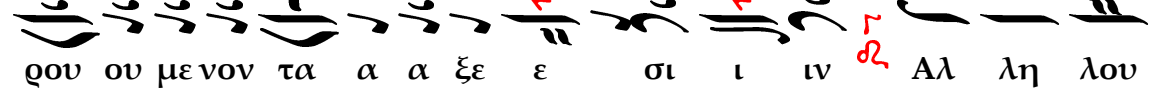
 υ πο δε ξο ο ο με ε νοι οι οι ται αις

 αγ γε ε λι καις α ο ρα α τως δο ρυ φο

 ρου ου μενον τα α α ξε ε σι ι ιν Αλ λη λου

 ι α α α α α α α α α α α α α α

 α α α α

Λειτουργικά, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, Ἦχος Γα ρ

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε η σον

Π α ρα α σχϷ Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα σχϷ Κυ υ υ υ ρι ε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Π α ρα σχϞ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α α σχϞ Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Σ οι Κυ ρι ι ε

Κ αι τω Πνευμα τι ι ι σϞ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ε ευ

μα Τρι α δα ο μο Ϟ Ϟ σι ο ον και α

χω ω ρι ι ι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ

συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλήσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η η η νης θυ σι αν αι
νε σε ως

Κ αι με τα τσ πνευ μα το ο ος σθ

Ε χο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ι ον

Α αξι ο ον και αι δι και αι αι ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σαβ

βα ωθ πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη της

δο ο ο ξη ης σθ Ω σαν να εν τοις υ

ψι ι ι σοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με

νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ς Ω σαν

να α α εν τοις υ ψι ι ι ι σοις

Α α α μη η η η ην

Α μη η η η η η η η η ην

Σ ε ε ε υ μνθ ϝ ϝ ϝ ϝ μεν σε Ευ λο
 γϝ ϝ ϝ με ε ε εν σοι ευ χα ρι ϝ ϝ ϝ με εν
 Κυ υ ρι ε και δε ο με θα α α σϝ ϝ
 ο Θε ο ος η η η μων

Ἐτονίσθησαν τῇ κε' Ἰουνίου , α' ἤ η' ἐν Καφενείῳ «Λιστόν» τῆς Κερκύρας.

I.A.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Ο Πα Α α γγε λο ος ε ε ε βο ο ο α
 τη Κε ε χα ρι ι τω ω με ε ε νη η
 Α γνη η Πααθ θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε και
 πα λι ιν ε ε ε ρω χαι αι αι ρε ε ο
 σο ος Υι ο ος α νε ε ε στη η η τρι ι
 η η με ρο ο ος εκ τα α α α α φου

Φ Πα ω πι ι ι ζϝ φω τι ι ι ζϝ η νε
 ε ε α α Ι ι ε ε ρϝ ϝ σα α α λη ημ
 η γαρ δο ο ξα Κυ ρι ι ι ου ου ου ου ου

ε πι σε ε α α νε ε ε τει ει λε ε
 χο ο ο ρε ευ ε ε νυ υ υ υν και αι α γα α
 α α αλ λου ου Σι ι ι ων σου υ υ υ δε
 ε Α α α γνη η η η τε ερ πα Θε ε
 ο ο το ο ο κε ε εν τη η ε ε γερ σει
 του ου το ο ο ο ο κς ς ς σς ς ς ς

Εἰς τὸ Ἅγιον Πάσχα. Κοινωνικόν.
 Μανουὴλ Χρυσάφου τοῦ παλαιοῦ.

Ἦχος ἰβ' Γα ϕ

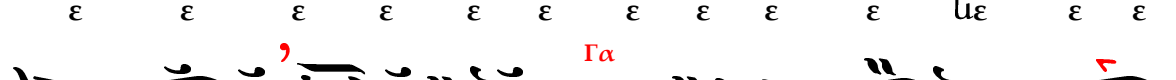
Σ ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω μα α α α α α
 α α α α α Χρι ι ι ι ι ι σς ς ς ς
 ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς
 ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς
 ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς
 ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

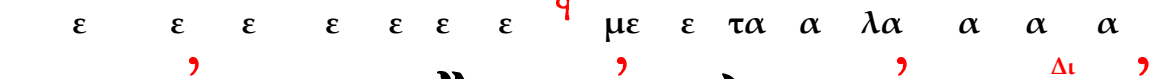
 α α α α α με ε ε ε ε ε ε ε ε

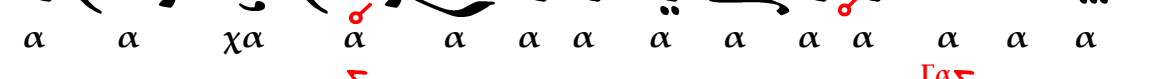
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε με ε τα α λα α α α

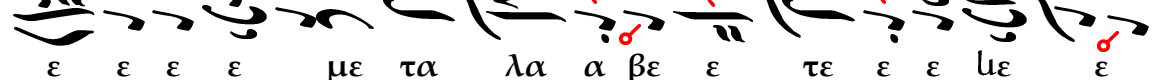
 α α χα α α α α α α α α α α

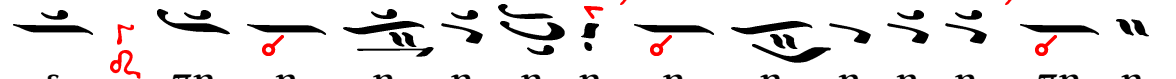
 ρα α α α α βε ε ε ε ε ε ε ε

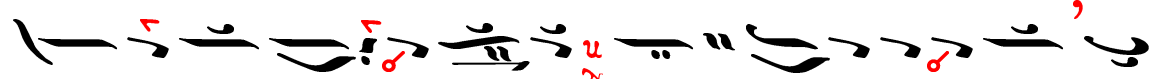
 ε ε ε ε με τα λα α βε ε τε ε ε ε ε

 ε πη η η η η η η η η η η πη η

 γη η η η η η η η η η η η χη η

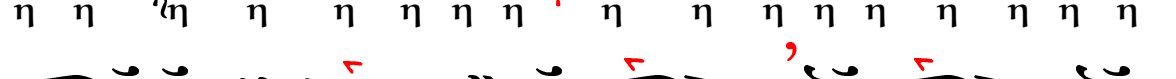
 η η ρη η η η η η πη η η η η γη η

 η η ρη η η η η η η η η η η η η η

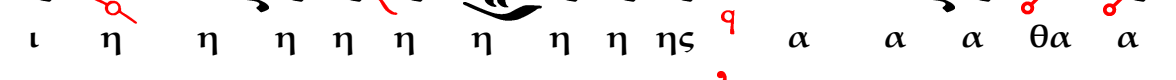
 η τι ι τι ι ι ι ι τι ι ι τι ι ι τι

 ι η η η η η η η η α α α θα α

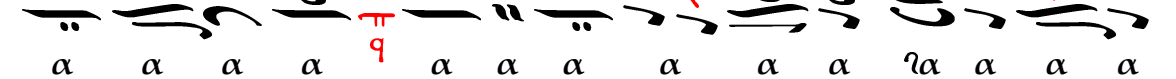
 να α α α α α α α α α α α α α

 α α α α α α α α α α ρα α α α

 α α α τϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ λε ε ε γε

 λε ε ε ο μονοφωνάρης πη η η η η η η

η η η γη η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η γη η

η η η η η ης τι ι ι ρι ρι ι

τι ι ι ι ι ι τι τι ι τι τι ι ι η ι

ι ι ι ι ι τι ι ι ι ι ι ι ι τι ι τι ι τι ι

τι ι τι ι ι ι ι ι τι ι ι ι ι ι η η

η η η η η η ης α α α θα α να α

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

α τσ ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Πληρωθη η τω στομα ημων αι νε σε
 ως σε Κυρι ε ο πως ανυμνησωμεντην δο ο
 ξαν σε ο τι η ξιωσας η μας των α
 γιων σε με τας χειν μυστηρι ι ι ι ων τη ρησιν
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο ληντην η
 με εραν με λε των ταςτην δι και ο συ υ νην σε
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
 λυ ι α α α

Και αντί του Εϊη το όνομα Κυρίου, πάλιν τό·

Ἦχος Δι-Θ

Χριστος ανεστη εκ νε κρων θανατω θα
 να τον πατησας και τοις εν τοις μνημασι ζω ην
 χαρι σα με νος με τέλος ζω ην
 χαρι σα με νο ο ος

Ὁ ἱερεὺς ἀναφωνεῖ πρὸς τὸν λαόν· Χριστὸς ἀνέστη.

Ὁ λαός· Ἀληθῶς ἀνέστη, τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ἄλλας δύο φορὰς καὶ ἀκολουθῶς·

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει.

Ὁ λαὸς ἀποκρίνεται διὰ τοῦ· Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν κατακλείει διὰ τοῦ· Χριστὸς

ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... (ὅλον), καὶ
Ὁ λαὸς ἀντιφωνεῖ: Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.
* * * * *